

גיליון מס' 21
מומלץ להדפיס את העלון לקראת שבת

מעלות
מרוח ישיבת מעלות
לשולחן השבת
עלון שבועי לבוגרי הישיבה

תחום בוגרים

ראש הישיבה

נקודה מתוך "לחיות עם פרשת השבוע"

(במדבר ח, טז), הם השליחים של הקב"ה בעולם. והכל בא מבני ישראל, שזהו הענין השלישי. כפי שניתן להבין בשפת אמת - שהלויים מביאים לידי ביטוי את עם ישראל, בחיבור שלו לתורה ולקב"ה. לכן דוקא בפרשה זו נאמר בבירור שהלויים מגיעים "מתוך בני ישראל" כמי שמוציאים לפועל את סגולת ישראל.

כך גם ניתן להבין את הפסוק שהזכרנו: "ויעש משה" - זו התורה, "ואהרן" - זה הקודש והחיבור לקב"ה, "וכל עדת בני ישראל". צריך את שלושתם, כשהדגש הוא על התפקיד של הלויים "בתוך בני ישראל" הנותנים להם את הכח לעשות את תפקידם.

אמנם הרמב"ם בסוף הלכות שמיטה ויובל (פי"ג הי"ג) כותב: "ולא שבת לוי בלבד, אלא כל איש ואיש מכל באי העולם אשר נדבה ורוחו אותו והבינו מדעו להבדל לעמוד לפני ה' לשרתו ולעובדו לדעה את ה' והלך ישר כמו שעשהו הא-להים ופרק מעל צוארו עול החשבונות הרבים אשר בקשו בני האדם, הרי זה נתקדש קדש קדשים ויהיה ה' חלקו ונחלתו לעולם ולעולמי עולמים, ויזכה לו בעולם הזה דבר המספיק לו כמו שזכה לכהנים ללויים, הרי דוד עליו השלום אומר (תהלים טז, ה): 'ה' מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי'".

דברי הרמב"ם הללו מתאימים לתקופה כשלנו - שאין שבטים, והצורך "לעמוד לפני ה' ולשרתו" חוזר לאנשים בעם ישראל ואף לאנשים מכל באי עולם.

ניתן לומר שהרמב"ם למד זאת מריבוי הביטוי "בני ישראל" בפרשתנו, שבא לומר שתפקיד זה אינו של הלויים בלבד, אלא מדובר בצורך גדול שיהיו אנשים שיש להם תפקיד בתורה והם חלקו של הקב"ה, זה בא מכוחם של ישראל. העולם צריך להמשיך להתקיים גם כשאין את שבת לוי.

בתקופתנו, כשהזהות היהודית דרך התורה עומדים על כף המאזניים, עלינו להתחזק בהפצת התורה והחיבור לקב"ה. זהו תפקידנו כבני תורה "אשר נדבה רוחנו אותנו".

מתוך השיעור שהועבר ב-ט' סיון תשפ"ב.
השיעור המלא יעלה בקרוב לאתר הישיבה.

בפרשיית "קח את הלויים" (במדבר ח, ה והלאה), ניתן לראות חזרה של התורה על מילים באופן שיש להתבונן בו. הביטוי "הלויים" מופיע כ- 20 פעם, וכן צמד המילים "בני ישראל" חוזר 16 פעמים ואף המילה "לי" בולטת בחזרתה. בעניין צמד המילים "בני ישראל" ישנו פסוק מיוחד במינו שבו ביטוי זה חוזר 5 פעמים באופן מיוחד:

"וְאַתְּנָה אֶת הַלְוִיִּים נְתַנִּים לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְעֵבֶד אֶת עֲבֹדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֶהֱל מוֹעֵד וּלְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִהְיֶה בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יִגָּף בְּגִשְׁת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל הַקֹּדֶשׁ."

רש"י מזכיר את החזרתיות הזו ומסביר אותה: "ה' פעמים נאמר בני ישראל במקרא זה להודיע חבתו שנכפלו אזכרותיהו במקרא אחד כמנין ה' חומשי תורה וכך ראיתי בבראשית רבה".
ה"שפת אמת" מביא את זקנו, "בעל חידושי הרי"מ", ששואל בכל זאת מדוע דוקא בפרשייה הזו חוזר ביטוי זה? ועונה: "רק לפי שנבחרו הלויים, לא יחלש דעתן של בני ישראל בעבור זה כי חביבין הם".

ועדיין יש מקום להתבונן בכך שבני ישראל מוזכרים באופן בולט דוקא בפרשת הלויים.

וכן יש להבין את הפסוק הבא: **"וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְכָל עֵדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְלוֹיִם כְּכָל אֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת מֹשֶׁה לְלוֹיִם כִּן עָשׂוּ לָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל".** שעליו רש"י מסביר: "משה העמידן ואהרן הניפם וישראל סמכו את ידיהם". מה העניין המיוחד שכולם צריכים להיות שותפים בהקדשת הלויים?

ובנוסף לכך, ישנה כפי שהזכרנו מילה נוספת שחוזרת בפרשייה זו באופן שיש להתבונן בו - "לי".

נראה שיש משהו מיוחד בתפקידם של הלויים. ניתן לומר שתפקידם להוציא אל הפועל את שלוש המערכות שחז"ל אומרים שהם דבר אחד - "אורייתא, קודשא בריך הוא וישראל".

תפקיד אחד של הלויים הוא בענין התורה: **"וְלֹלֵי אָמַר... יוֹרֵי מִשְׁפָּטֶיךָ לַיַּעֲקֹב וְתוֹרַתְךָ לְיִשְׂרָאֵל"** (דברים פרק ל"ג). שבת לוי הם מעבירי התורה בעם ישראל. המשמעות השניה של שבת לוי באה לידי ביטוי בכך שהם חלקו של הקב"ה: **"כִּי נְתַנִּים נְתַנִּים הֵמָּה לִי"**

פינת הילדים

חשינות חיפוש כפרה וברש"י

(לאחר מציאת המושג בקשו בשולחן שבת מאבאמא להרחיב על המושג שמצאתם)

חוצים כלאוזר הכא...

2. על מה התלוננו העם בפעם הראשונה?

2. כמה עננים היו סביב עם ישראל במדבר?

1. על פי מה היו נוסעים בני ישראל?
(3 תשובות)

"והנפת את הלויים", זו תנופת הרוח והמעלה.

שבוה שתעמיד אותם לפני אהרן ובניו יהיו מכשירים עצמם להגביה לבבם בדרכי ה' וישיגו צורה אחרת. וכמו שתלמיד חכם בשעה שבא להפריש שבא להפריש עצמו לתלמוד תורה מיד הוא משיג צורה אחרת (הנצי"ב מוולוז'ין, "העמק דבר" במדבר ח, יג)

